

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obdo/68/2016
Identifikačné číslo spisu:	1106224276
Dátum vydania rozhodnutia:	28.02.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Ľubomíra Kúdelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1106224276.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: VENUS PROJECT Slovakia, s. r. o., so sídlom Košická 37, Bratislava, IČO: 31 342 841, právne zastúpený advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou, so sídlom L. Novomestského 25, Pezinok, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné nám. 13, Bratislava, o zaplatenie 1 024 582,12 eur s príslušenstvom, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. ICob/145/2016-326 zo dňa 24. júna 2016, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Žalovaný m á proti žalobcovi n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. ICob/145/2016-326 zo dňa 24. júna 2016 potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo 12. júna 2016, č. k. 32Cb/98/2006-217, ktorým bol návrh žalovaného na zloženie preddavkov na trovy konania zo dňa 12. januára 2012 zamietnutý.

Toto uznesenie napadol žalobca 13. septembra 2016 dovolaním a navrhol napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť. Odvolací súd podľa jeho názoru vec nesprávne právne posúdil keď potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie, nakoľko ho mal zrušiť v celosti a konanie vo veci preddavku na trovy konania uznesením zastaviť pre neprípustnosť a priznať mu trovy konania a právneho zastupovania v odvolacom konaní. Odvolací súd poľa názoru dovolateľa pochybil aj tým, že svoje rozhodnutie riadne a presvedčivo neodôvodnil ako aj skutočnosťou, že mu odvolanie žalovaného nedoručil na vyjadrenie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C. s. p.) strana, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.) a ktorá je v dovolacom konaní zastúpená advokátom. (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalobcu bol podaný neoprávnenou osobou (§ 447 písm. b/ C. s. p.).

Najvyšší súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) uvádza, že dovolací súd môže pristúpiť k

preskúmaniu vecnej správnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia, len ak ide o dovolanie prípustné tak z objektívneho, ako aj subjektívneho hľadiska. Pri skúmaní subjektívnej stránky prípustnosti dovolania treba vziať na zreteľ, či napadnuté rozhodnutie má negatívny dopad na dovolateľa (viď R 40/1993 a R 50/1999) a bola mu spôsobená ujma dopadajúca na jeho pomery, a či prípadným zrušením rozhodnutia sa dosiahne náprava dôsledkov, ktoré vyvolalo. Záver o tom, že podané dovolanie je prípustné, predpokladá zaujatie záveru o jeho prípustnosti tak po stránke objektívnej, ako aj po stránke subjektívnej. Posúdenie subjektívnej prípustnosti dovolania ale vo všeobecnosti predchádza posúdeniu objektívnej prípustnosti dovolania.

Žalobca nebol preto oprávnený podať dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil. Potvrdením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie v žiadnom prípade nedošlo k zmene práv a povinností žalobcu, ani jeho práva a povinnosti neboli nijakým spôsobom dotknuté, práve naopak žalobca bol v odvolacom konaní začatom na základe odvolania podaného žalovaným úspešný, nakoľko ním bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým bol návrh žalovaného na uloženie povinnosti zložiť preddavok na trovy konania žalobcovi zamietnuté. Z procesného hľadiska nebolo negatívne zasiahnuté do jej právneho postavenia. Ako už bolo uvedené vyššie z povahy dovolania ako opravného prostriedku vyplýva, že oprávnenie ho podať nepatrí tomu účastníkovi, ktorý týmto rozhodnutím nebol dotknutý vo svojich právach a rozhodnutie nemalo negatívny dopad na jeho osobu. Keďže rozhodnutím o zrušení napadnutého uznesenia nebola žalobcovi spôsobená žiadna ujma, nebol ukrátený na žiadnych procesných právach mu prislúchajúcich, rozhodnutie odvolacieho súdu z uvedených dôvodov nevzniklo v jej neprospech. Dovolací súd preto dospel k záveru, že dovolanie v takom prípade bolo podané osobou, ktorá na jeho podanie nie je oprávnená (§ 447 písm. b/ C. s. p.). Pri nedostatku subjektívnych podmienok na podanie dovolania nemôže dovolací súd tento nedostatok zhojiť, to znamená, že sa ani nemôže takýmto dovolaním vecne zaoberať. Nemožno preto hovoriť ani o odňatí možnosti konať pred súdom, tak ako ho namietla dovolateľ. Zo súdnej praxe vyplýva, že pri nedostatku subjektívnych podmienok nemôže súd tento nedostatok zhojiť, to znamená, že ani dovolací súd sa nemôže takýmto dovolaním vecne zaoberať (porovnaj tiež rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 50/1999 a ZSP 5/1998). V tomto štádiu preskúmania dovolania mal dovolací súd za dostatočne preukázané, že sú splnené podmienky pre odmietnutie dovolania. So zreteľom na dôvod, pre ktorý bolo potrebné dovolanie odmietnuť, nezaoberal sa dovolací súd dovolacími námietkami a návrhmi dovolateľa a nezisťoval, či v preskúmvanej veci došlo k niektorej z procesných väd taxatívne vymenovaných v § 420 C. s. p.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie podľa § 447 písm. b/ C. s. p. odmietol ako podané neoprávnenou osobou.

Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.